SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
IL GARO

SISMANOGLIO
MEGARO

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ.

SCUOLA NOGLIO MEDIANO

SISMANOGLIO
MEGARO

2102

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,
ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

Ἤτοι τῶν Προηγιασμένων.

Ἔτι δὲ

ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ,
ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΡΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ
ΤΟΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΙΝ ΕΥΧΑΣ,

ΕΚΔΟΘΕΝ ΗΔΗ ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΥΝΤΟΝΩ ΤΩΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΕΦΟΡΩΝ

Τῆς Πατριαρχικῆς Τυπογραφίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. ΑΩΚ'. 1820.
ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ.
ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

SISMANOGLIO
MEGARO

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τῶ παντὸς Κόσμω, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, ϗ Λυτρωτὴν, ϗ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα, ϗ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν σω Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, ϗ δι' οὓς προσήγαγον· ϗ ἡμᾶς ἀκατακρίτως διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν Θείων σω Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σω, τῦ Πατρὸς, ϗ τῦ Υἱῦ, ϗ τῦ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ Ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, ϗ τῦ Υἱῦ, ϗ τῦ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ. Α'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔ τὸ κράτος ἀνείκασον, ϗ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· ἔ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ϗ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν ἀπλαγχνίαν συ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τῦτον, ϗ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ϗ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλῆθια τὰ ἐλέη συ, ϗ τὲς οἰκτιρμύς συ.

Ο Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ϗ σῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ϗ τῦ Υἱῦ, ϗ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ, Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν συ, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας συ φύλαξον· ἁγίασον τὲς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῦ Οἴκυ συ. Σὺ αὐτὲς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ συ δυνάμει, ϗ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὲς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ο Διάκονος, Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς, ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ, Γ'.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, ϗ συμφώνες ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ ϗ δυσὶ, ϗ τρισὶ συμφωνῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς ϗ νῦν τῶν δούλων συ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδυ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, ϗ Στρατιὰς Ἀγγέλων, ϗ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτυργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτυργύντων ἡμῖν, ϗ συνδοξολογύντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴν Ἔξοδον, Ὁ Διάκονος· Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς, Ἐκφώνως·

ΟΤι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης Ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ δίδους αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παροργῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου· Ὁ Ἀρχιερεύς.

Λαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου καὶ Φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Ἔξαθε οἱ Κατηχούμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχουμένων.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν, Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ κατάξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΙΝα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Ὅσοι Κατηχούμενοι·

Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Σλωτὸν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α'.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι, τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ Θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούσῃς ἡμῶν, ἵλεως ἡμῖν εἶῃς ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β'.

ΑΛλην καὶ πολλὰς σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σὲ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δῷς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς καὶ τοῖς συνδυχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ

τε μετὰ Φόβε , ϗ ἀγάπης λατρεύεσί σοι , ἀνενόχως , ϗ ἀκαταχρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σε Μυςηρίων , ϗ τῆς ἐπερανίε σε Βασιλείας ἀξιωθῆναι .

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος σε πάντοτε Φυλαττόμενοι , σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν , τῷ Πατρὶ , ϗ τῷ Υἱῷ , ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι , νῦν , ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Σὺχὴ , ᾀδομένε τὸ χερεβικὸ .

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις , ϗ ἡδοναῖς , προσέρχεσθαι , ἢ προσεγγίζειν , ἢ λατρεύειν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης · τὸ γὰρ διακονεῖν σοι , μέγα ϗ Φοβερὸν ϗ αὐταῖς ταῖς ἐπερανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, ϗ ἀμέτρητόν σε Φιλανθρωπίαν , ἀτρέπτως , ϗ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος , ϗ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας , ϗ τῆς λειτεργικῆς ταύτης, ϗ ἀναιμάκτε Θυσίας τὴν Ἱερεργίαν παρέδωκας ἡμῖν , ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος , Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , δεσπόζεις τῶν Ἐπερανίων τε , ϗ τῶν ἐπιγείων , ὁ ἐπὶ Θρόνε Χερεβικῦ ἐποχέμενος , ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, ϗ Βασιλεὺς τε Ἰσραὴλ · ὁ μόνος Ἅγιος , ϗ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος . Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, ϗ εὐήκοον · ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ϗ ἀχρεῖον δοῦλόν σε , ϗ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν , ϗ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς · ϗ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος , ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν , παραςῆναι τῇ ἁγίᾳ σε ταύτῃ Τραπέζῃ , ϗ Ἱερεργῆσαι τὸ ἅγιον , καὶ ἄχραντόν σε Σῶμα , καὶ τὸ τίμιον Αἷμα . Σοὶ γὰρ προσέρχομαι , κλίνας τὸν ἐμαυτὸ αὐχένα , καὶ δέομαί σε , μὴ ἀποςρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμὸ , μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σε · Ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμὸ τὸ ἁμαρτωλὸ , καὶ ἀναξίε δόλε σε τὰ Δῶρα ταῦτα . Σὺ γάρ εἶ ὁ προσφέρων , καὶ προσφερόμενος , καὶ προσδεχόμενος , καὶ διαδιδόμενος , Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ , καὶ τῷ Παναγίῳ , καὶ ἀγαθῷ , καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι , νῦν , καὶ ἀεὶ , καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερεβικὸν Ὕμνον , ϗ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀνάθεσιν , ὁ Διάκονος λέγει · Πληρώσωμεν .

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται .

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ , ὁ μόνος Ἅγιος , ὁ δεχόμενος Θυσίαν αἰνέσεως , παρὰ τῶν ἐπικαλεμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ , πρόσδεξαι ϗ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν , ϗ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ · ϗ ἱκάνωσον ἡμᾶς , προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε ϗ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων , ϗ τῶν τὸ Λαὸ ἀγνοημάτων · ϗ καταξίωσον ἡμᾶς , εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σε , τὸ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν , ϗ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σε τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς , ϗ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα , ϗ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε .

ΕΚΦΩ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τῦ μονογενῦς συ Υἱῦ, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ὁ Λαὸς τὸ, Πίστιν.

Ὁ Διάκονος. Σοφίαν καλῶς.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως.

Ἡ Χάρις τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τῦ Θεῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τῦ Ἁγίυ Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἄνω χῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα ἱπόχιτα.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας συ. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής συ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν συ ἐχαρίσω τὴν μέλλυσαν. Ὑπὲρ τύτων ἁπάντων εὐχαριστῦμέν σοὶ, καὶ τῷ μονογενεῖ συ Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί συ τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτυργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας. Καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερυβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἱπείχιτα.

Μετὰ τύτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, Σὺ, καὶ ὁ μονογενής συ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον, Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα συ· ὃς τὸν Κόσμον συ ὕτως ἠγάπησας, ὥς τε τὸν Υἱόν συ τὸν μονογενῆ δῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδυ ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμυ ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῦ, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·

ΕΚΦΩ

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΛΆβετε, Φάγετε, τῦτό μȣ ἐςὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν.

Εἶτα μυςικῶς.

Ὁμοίως ἡ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΠΊετε ἐξ αὐτȣ̃ πάντες, τῦτο ἐςὶ τὸ Αἷμά μȣ, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ἡ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΕμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίȣ ταύτης ἐντολῆς, ἡ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγονημένων, τȣ̃ Σταυρȣ̃, τȣ̃ ΤάΦȣ, τῆς τριημέρȣ Ἀνασάσεως, τῆς εἰς Οὐρανȣ̀ς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας, ἡ ἐνδόξȣ πάλιν Παρȣσίας.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΤᾺ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσΦέρομεν κατὰ πάντα, ἡ διὰ πάντα.

Εἶτα Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐυξάμενος κατ' ἰδίαν, ἐπεύχεται ὧδε.

ΕΤι προσΦέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ἡ ἀναίμακτον Λατρείαν, ἡ παρακαλȣ̃μεν, ἡ δεόμεθα, ἡ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ Ἅγιον ἐΦ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ἅμα σΦραγίζων τῷ τύπῳ τȣ̃ Σταυρȣ̃ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει ΩΣ ΑΠΩ.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τῦτον, τίμιον Σῶμα τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σΦραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τῦτῳ, τίμιον Αἷμα τȣ̃ Χριςȣ̃ σȣ,

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σΦραγίζων ἀμΦότερα, λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σȣ τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ'.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΩΣτε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνȣσιν, εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄΦεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τȣ̃ Ἁγίȣ σȣ Πνεύματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. ΕΤι προσΦέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίςει ἀναπαυσαμένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, ΠροΦητῶν, Ἀποςόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιςῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατȣ̃των, ἡ παντὸς Πνεύματος ἐν πίςει τετελειωμένȣ.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΞαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ἡ ἀειπαρθένȣ Μαρίας.

Εἶτε

Εἶτα ἐπᾴχεται

ΟΥ̃ Ἁγίε Ἰωάννε, Προφήτε, Προδρόμε, ϗ Βαπτισ̃ · τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ϗ πανυμνήτων Ἀποστόλων · τ̃ Ἁγίε (τοῦ δεῖνος) ἔ ϗ τὴν μνήμην ἐπιτελ̃μεν · ϗ πάντων σε τῶν Ἁγίων · ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίε · ϗ ἀνάπαυσον αὐτὲς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπε ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τ̃ προσώπε σε. Ἔτι παρακαλ̃μεν σε, μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τ̃ Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, ϗ παντὸς Ἱερατικ̃ ϗ Μοναχικ̃ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκυμένης · ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς, ϗ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας · ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ, ϗ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων · ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, ϗ Φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τ̃ Παλατίε, ϗ τ̃ Στρατοπέδε αὐτῶν · Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα ϗ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον, ϗ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ϗ σεμνότητι.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τ̃ Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τ̃ δεῖνος) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, ϗ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπᾴχεται.

ΜΝήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν ᾗ παροικ̃μεν, ϗ πάσης Πόλεως, ϗ Χώρας, ϗ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς · Μνήσθητι Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, ϗ τῆς σωτηρίας αὐτῶν · Μνήσθητι Κύριε, τῶν καρποφορούντων, ϗ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ϗ μεμνημένων τῶν πενήτων, ϗ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σε ἐξαπόστειλον.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, ϗ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν, ϗ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τ̃ Πατρὸς, ϗ τ̃ Υἱ̃, ϗ τ̃ ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τ̃ μεγάλε Θεοῦ, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος. Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπᾴχεται.

ΟΙ παραχατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν ϗ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα, Φιλάνθρωπε · ϗ παρακαλ̃μεν, ϗ δεόμεθα, ϗ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν Ἐπουρανίων σε, ϗ Φρικτῶν Μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱερᾶς, ϗ πνευματι-

ματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρᾶ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παῤῥησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως· Ὅτι σοῦ ἐστιν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τῆς ἐλέους σου, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα, Οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ Φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν·

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΧΆριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται,

ΠΡόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Τελειωθέντος δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυστηρίων,

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εὐχήν.

ΕΥχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ Φόβῳ σου τοὺς πάντας, φύλαξον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, ἐν χαῖς, καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου,

τόκε, ϗ ἀειπαρθένε Μαρίας, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων σε.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Μετὰ Φόβε Θεῦ·

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν, λέγει· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε·

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, ϗ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, δίδωσι τῷ Ἱερεῖ, ϗ λέγει μυστικῶς· Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Ὁ δὲ Ἱερεὺς δεξάμενος αὐτὸ, ϗ ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Λαόν, λέγει Ἐκφώνως·

Πάντοτε, νῦν· ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν·

ΟΤι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν·

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὑπισθάμβωνον Εὐχήν.

Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντας σε Κύριε, ϗ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σε, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκε σε. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θείᾳ σε δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σε, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σε. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ὠ τῷ συστῆσαι τὰ Ἅγια.

Ὁ πλήρωμα τοῦ Νόμε, καὶ τῶν Προφητῶν Αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ πληρωθείσης, λέγει ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐκφώνως·

Εὐλογία Κυρίε ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ Θείᾳ χάριτι, ϗ Φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λέγει· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι·

Ὁ Λαός· Δόξα Πατρὶ. ϗ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

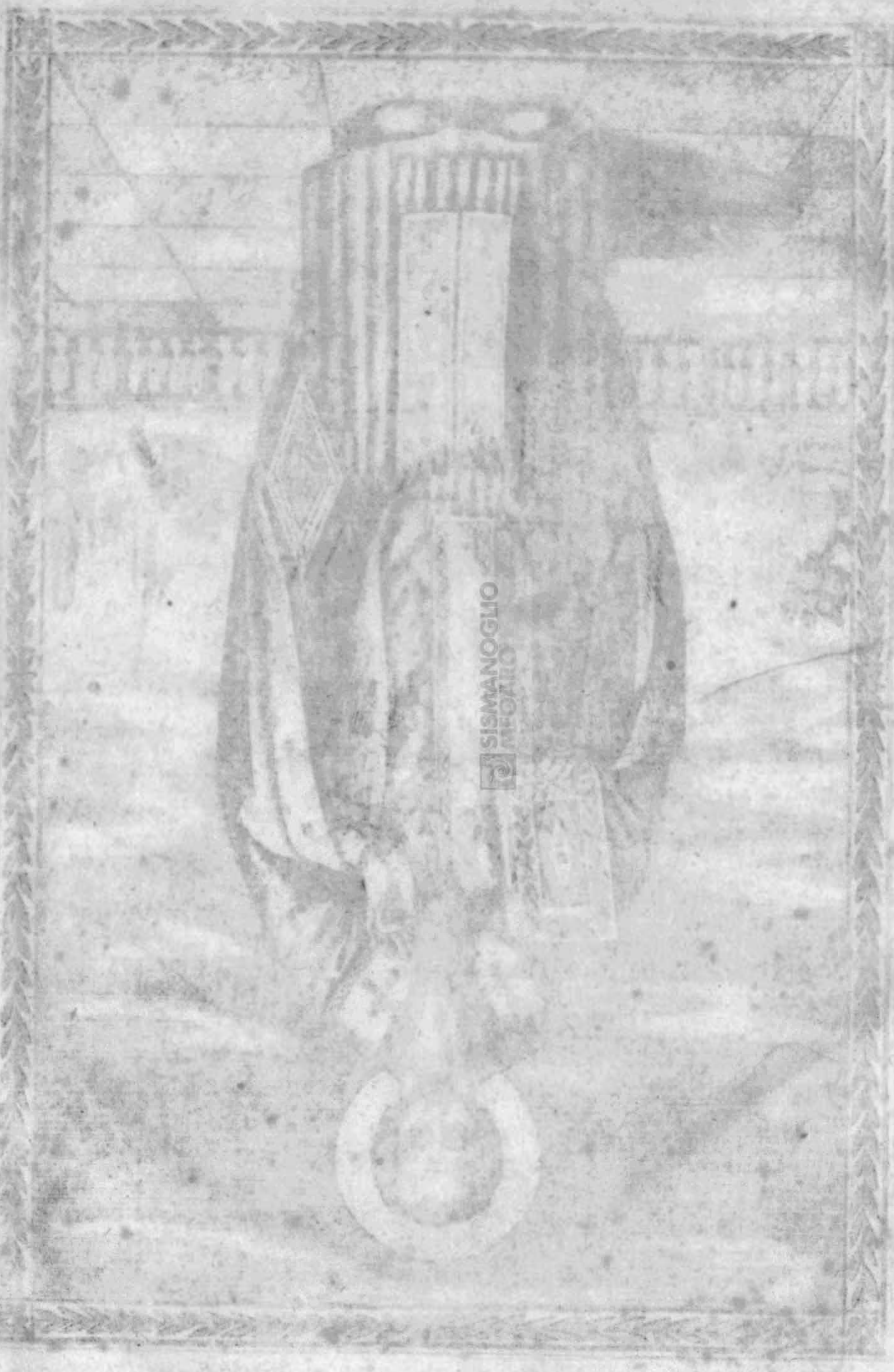

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΕΓΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τῦ παντὸς Κόσμυ, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπερουράνιόν συ Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκαταχρίτυς διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερυργίᾳ τῶν Θείων συ Μυστηρίων· Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά συ, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα·

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ Ὁ Ἱερεὺς ἱσάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λέγει

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διά-

Ο Διάκονος. Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ. Α'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾧ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· ᾧ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἄφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν εὔσπλαγχνίαν συ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλῆσια τὰ ἐλέη συ, καὶ τὺς οἰκτιρμύς συ.

Ο Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ, Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν συ, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας συ φύλαξον· ἁγίασον τὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῦ Οἴκυ συ. Σὺ αὐτὺς ἀντιδόξασον τῇ Θείᾳ συ δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος. Τὴν αἴτησιν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνυ, Γ'.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνυς ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ συμφωνῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δέλων συ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδυ.

Ἔστοτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ Στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτυργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτυργύντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογύντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, Ὁ Διάκονος· Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς, Ἐκφώνως·

ΟΤι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης Ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σε χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ δίδους αἰτοῦντι σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. κ.τ.λ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου· Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ἔλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέστησίν σου καὶ Φρονοῦντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Διάκονος λέγει· Εἴπωμεν πάντες·

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΟΤι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ,

Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν τῶν Κατηχουμένων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν. Ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Ὅσοι Κατηχούμενοι.

Μετὰ τὸ ἁπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν·

Εὐχὴ Πίστων, Α΄.

Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας Μυστήριον. Σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ Ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι Θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι.

Εὐχὴ Πίστων, Β΄.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. ὁ σήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου λειτουργεῖν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ· Σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰχὴ ἁδομένου τοῦ Χερουβικοῦ.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῖ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ Φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου Φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπουρανίων τε, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ μόνος Ἅγιος, καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παρασῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ Ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· Ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Δώρων ἀπόθεσιν,

ὁ Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν Οὐρανίων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου· εὐδόκησον δὴ Κύριε τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων. Πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν Λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν. ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα· Νῶε τὰς θυσίας· Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις· Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας· Σαμουὴλ τὰς

εἰρηνι-

εἰρηνικάς . Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν Ἁγίων σε Ἀποςόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην Λατρείαν, ἔτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηςότητί σε Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέπτως τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαςηρίῳ , εὕρωμεν τὸν μιθὸν ὧν πιςῶν , καὶ Φρονίμων οἰκονόμων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σε τῆς δικαίας .

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τε μονογενές σε Υἱέ , μεθ' ἅ εὐλογητὸς εἶ , σὺν τῷ παναγίῳ , καὶ ἀγαθῷ , καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι , νῦν, καὶ ἀεὶ , καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι . Ὁ Διάκονος . Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλες .

Τὰς Θύρας , τὰς Θύρας · Ὁ Λαὸς τὸ, Πιςεύω ·

Ὁ Διάκονος · Στῶμεν καλῶς .

Ὁ Ἀρχιερεύς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ἡ Χάρις τε Κυρίε ἡμῶν Ἰησε Χριςε , καὶ ἡ ἀγάπη τε Θεε καὶ Πατρὸς , καὶ ἡ κοινωνία τε Ἁγίε Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν .

Ἄνω χῶμεν τὰς καρδίας . Εὐχαριςήσωμεν τῷ Κυρίῳ .

Εἶτα ἐπεύχεται.

Ὢν Δέσποτα , Κύριε , Θεὲ , Πάτερ παντοκράτορ , προσκυνητὲ , ἄξιον ὡς ἀληθῶς , καὶ δίκαιον , καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σε , σὲ αἰνεῖν , σὲ ὑμνεῖν , σὲ εὐλογεῖν , σὲ προσκυνεῖν , σοὶ εὐχαριςεῖν , σὲ δοξάζειν , τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν , καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ , καὶ πνεύματι ταπεινώσεως , τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυνασείας σε , ἀκεσὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σε , ἢ διηγήσαθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε ἐν παντὶ καιρῷ ; Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Κύριε Οὐρανε , καὶ γῆς , καὶ πάσης κτίσεως ὁρωμένης τε , καὶ ἀχ ὁρωμένης , ὁ καθήμενος ἐπὶ Θρόνε δόξης , καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσες · Ἄναρχε , ἀόρατε , ἀκατάληπτε , ἀπερίγραπτε , ἀναλλοίωτε , ὁ Πατὴρ τε Κυρίε ἡμῶν Ἰησε Χριςοῦ τε Μεγάλε Θεε , καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν · Ὅς ἐςιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος , σφραγὶς ἰσότυπος , ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα · Λόγος ζῶν , Θεὸς ἀληθινὸς , ἡ πρὸ αἰώνων Σοφία , Ζωὴ , Ἁγιασμὸς , Δύναμις , τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν · παρ' ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη , τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα , τὸ τῆς Υἱοθεσίας χάρισμα , ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλέσης κληρονομίας , ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν , ἡ ζωοποιὸς δύναμις , ἡ πηγὴ τε ἁγιασμοῦ · παρ' ᾧ πᾶσα Κτίσις λογική τε , καὶ νοερὰ δυναμεμένη , σοὶ λατρεύει , καὶ σοὶ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν , ὅτι τὰ σύμπαντα δῶλα σά · Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι , Ἀρχάγγελοι , Θρόνοι , Κυριότητες , Ἀρχαὶ , Ἐξεσίαι , Δυνάμεις , καὶ τὰ πολυόμματα Χερεβίμ · σοὶ παρίςανται κύκλω τὰ Σεραφίμ , ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ , καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί · καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτεσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν , ταῖς δὲ δυσὶ τὲς πόδας , καὶ ταῖς δυσὶ πε-

τόμενα ·

τόμενα · κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον , ἀκαταπαύστοις στόμασιν , ἀσιγήτοις δοξολογίαις .

ΕΚΦΩΝΩΣ .

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον ᾄδοντα , βοῶντα , κεκραγότα , καὶ λέγοντα .

Εἶτα ἐπεύχεται .

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων , Δέσποτα Φιλάνθρωπε , καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν , καὶ λέγομεν · Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς , καὶ πανάγιος , καὶ ἐξ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου , καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου , ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ , καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν . Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον , λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς , καὶ εἰκόνι τῇ σῇ ὁ Θεὸς τιμήσας , τέθηκας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς , ἀθανασίαν ζωῆς , καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ . Ἀλλὰ παρακούσαντά σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ , τοῦ κτίσαντος αὐτὸν , καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα , νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν , ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον , καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν , ἐξ ἧς ἐλήφθη , οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου . Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος , ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ , οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου , ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου . Προφήτας ἐξαπέστειλας , ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἁγίων σου , τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι . Ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν , προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν . Νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν · Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας . Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν , ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου , δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας . Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου , καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου , φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ , οὐχ' ἁρπαγμὸν ἡγήσατο , τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ , καὶ Πατρί . ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος , ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη , καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη . Καὶ ἐκ Παρθένου Ἁγίας σαρκωθεὶς , ἐκένωσεν ἑαυτὸν , μορφὴν δούλου λαβὼν , σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν , ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ . Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον , καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος , ἐδόκησεν ὁ μονογενής σου Υἱὸς , ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ , καὶ Πατρὸς , γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς Ἁγίας Θεοτόκου , καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας , γενόμενος ὑπὸ νόμον , κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ · ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες , ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου . Καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ Κόσμῳ τούτῳ , δοὺς προσάγματα σωτηρίας , ἀποσήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων , προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ , καὶ Πατρός . Κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ Λαὸν περιούσιον , Βασίλειον Ἱεράτευμα , Ἔθνος Ἅγιον · καὶ καθαρίσας ἡμᾶς ἐν Ὕδατι , καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ , ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ , ἐν ᾧ κατεχόμεθα , πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν · καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην , ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα , ἔλυσε τὰς ὀ-

δύνας

δύνας τῦ θανάτυ . ϗ ἀνασὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ , ϗ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάσασιν · καθότι ὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς , ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ὐν πᾶσι πρωτεύων · καὶ ἀνελθὼν εἰς τὺς Οὐρανὺς , ἐκάθισεν ὐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης συ ὐν ὑψηλοῖς · ὅς ϗ ἥξει ἀποδῦναι ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῦ . Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τῦ σωτηρίυ αὐτῦ Πάθυς ταῦτα , ἃ προτεθείκαμεν ὐνώπιόν συ κατὰ τὰς αὐτῦ ὐντολάς . Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἑκύσιον , ϗ ἀοίδιμον , ϗ ζωοποιὸν αὐτῦ Θάνατον, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδυ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμυ ζωῆς , λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτῦ, ϗ ἀχράντων χειρῶν, ϗ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ , ϗ Πατρὶ , ὐχαρις ήσας , ὐλόγησας , ἁγιάσας , κλάσας ·

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔ Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς , ϗ Ἀποςόλοις εἰπών · Λάβετε , Φάγετε , τῦτό μυ ἐςὶ τὸ Σῶμα , τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν .

Ο Ἀρχιερὺς ἐπεύχεται .

Ὁ μοίως ϗ τὸ Ποτήριον ἐκ τῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλυ λαβὼν , κεράσας , ὐχαριςήσας , ὐλογήσας , ἁγιάσας ,

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ἔ Δωκε τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ Μαθηταῖς, ϗ Ἀποςόλοις εἰπών · Πίετε ἐξ αὐτῦ πάντες, τῦτό ἐςι τὸ Αἷμά μυ τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης , τὸ ὑπὲρ ἡμῶν , ϗ πολλῶν ἐκχυνόμενον , εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν .

Εἶτα ἐπεύχεται .

Τ Οῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν . Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τῦτον , ϗ τὸ Ποτήριον τῦτο πίνητε , τὸν ἐμὸν Θάνατον καταγγέλλετε , τὴν ἐμὴν Ἀνάσασιν ὁμολογεῖτε . Μεμνημένοι ὖν Δέσποτα ϗ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτῦ Παθημάτων , τῦ ζωοποιῦ Σταυρῦ , τῆς τριημέρυ ΤαΦῆς , τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναςάσεως , τῆς εἰς Οὐρανὺς ἀνόδυ , τῆς ἐκ δεξιῶν σῦ τῦ Θεῦ ϗ Πατρὸς Καθέδρας , ϗ τῆς ὐνδόξυ , ϗ Φοβερᾶς αὐτῦ Παρυσίας .

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Τ Α᾽ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσΦέρομεν κατὰ πάντα , ϗ διὰ πάντα .

Ο Ἀρχιερὺς ἐπεύχεται .

Ἰὰ τῦτο Δέσποτα πανάγιε , ϗ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ , ϗ ἀνάξιοι δῦλοί συ , οἱ καταξιωθέντες λειτυργεῖν τῷ Ἁγίῳ συ Θυσιαςηρίῳ , ὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν · ὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς · ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέησυ , ϗ τὺς οἰκτιρμύς συ , ὓς ἐξέχεας πλυσίως ἐΦ᾽ ἡμᾶς , θαῤῥῦντες προσεγγίζομεν τῷ Ἁγίῳ συ Θυσιαςηρίῳ · ϗ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τῦ Ἁγίυ Σώματος , ϗ Αἵματος τῦ Χριςῦ συ , σὲ δεόμεθα , ϗ σὲ παρακαλῦμεν Ἅγιε Ἁγίων , εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος , ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον ἐΦ᾽ ἡ-

ἐΦ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, ἢ εὐλογῆσαι αὐτὰ, ἢ ἁγιάσαι, ἢ ἀναδεῖξαι.

Καὶ ἅμα σφραγίζων τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει ἀλλαβῶς:

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, ἢ Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, ἢ Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς. Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζων ἀμφότερα, λέγει· Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἐκ γ'.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΗΜᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς Ἄρτου, ἢ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἑνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· ἢ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσαις μεταλαβεῖν τοῦ Ἁγίου Σώματος, ἢ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὕρωμεν ἔλεον, ἢ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, ἢ παντὸς Πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΕΞαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἶτα ἐπεύχεται.

ΟΥ Ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, ἢ Βαπτιστοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἢ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ ἢ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· ἢ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· ἢ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἔτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι Κύριε τῆς Ἁγίας σου Καθολικῆς, ἢ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ Περάτων ἕως Περάτων τῆς Οἰκουμένης, ἢ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, ἢ τὸν Ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐΦ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, ἢ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, ἢ μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου ἢ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν Φθαρτῶν τὰ ἄΦθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, ἢ ὄρεσι, ἢ σπηλαίοις, ἢ ταῖς ὀπαῖς τῆς Γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν Παρθενίᾳ, ἢ εὐλαβείᾳ, ἢ ἀσκήσει, ἢ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τῶν εὐσεβεστάτων, ἢ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὃς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς Γῆς.

τῆς Γῆς . Ὅπλῳ ἀληθείας , ὅπλῳ δόξοκίας σεφάνωσον αὐτές . Ἐπίσκιασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμυ . Ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα . Ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν . Κράτυνον αὐτῶν τὴν Βασιλείαν . Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ Βάρβαρα ἔθνη , τὰ τὰς πολέμυς θέλοντα . Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν , καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην. Λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ , ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας συ , καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ συ . Ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν , ἥρεμον , καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν , ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ , καὶ σεμνότητι . Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἀρχῆς , καὶ Ἐξεσίας , καὶ τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν , καὶ παντὸς τοῦ Στρατοπέδυ . Τὴς ἀγαθὴς ἐν τῇ ἀγαθότητί συ διατήρησον . Τὴς πονηρὴς , ἀγαθὴς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί συ . Μνήσθητι Κύριε τοῦ περιεσῶτος Λαοῦ , καὶ τῶν δι' εὐλόγυς αἰτίας ἀπολειφθέντων , καὶ ἐλέησον αὐτὴς , καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέυς συ . Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ . Τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ , καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον . Τὰ νήπια ἔκθρεψον . Τὴν νεότητα παιδαγώγησον . Τὸ γῆρας περικράτησον . Τὴς ὀλιγοψύχυς παραμύθησαι . Τὴς ἐσκορπισμένυς ἐπισυνάγαγε . Τὴς πεπλανημένυς ἐπανάγαγε , καὶ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ συ Καθολικῇ , καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ . Τὴς ὀχλυμένυς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων , ἐλευθέρωσον . Τοῖς πλέυσι σύμπλευσον . Τοῖς ὁδοιπορῦσι συνόδευσον . Χηρῶν πρόσιθι . Ὀρφανῶν ὑπεράσπισον . Αἰχμαλώτυς ῥῦσαι . Νοσοῦντας ἴασαι . Τῶν ἐν Βήμασι , καὶ μετάλλοις , καὶ ἐξορίαις καὶ πικρᾶς δουλείαις , καὶ πάσῃ θλίψει , καὶ ἀνάγκῃ , καὶ περισάσει ὄντων , μνημόνευσον ὁ Θεὸς . καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης συ εὐσπλαγχνίας . καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς , καὶ τῶν μισούντων . καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν . Καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν · καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σε ἔλεος , πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα . Καὶ ὧν ἡμεῖς ἐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν , ἢ λήθην , ἢ πλῆθος ὀνομάτων , αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς , ὁ οἶδως ἑκάστυ τὴν ἡλικίαν , καὶ τὴν προσηγορίαν · ὁ οἶδως ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ . Σὺ γὰρ εἶ Κύριε , ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων , ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων , ὁ τῶν χειμαζομένων Σωτὴρ , ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν , ὁ τῶν νοσούντων ἰατρός . Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ , ὁ οἶδως ἕκαστον , καὶ τὸ αἴτημα αὐτοῦ , οἶκον , καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ . Ῥῦσαι Κύριε τὴν Πόλιν ταύτην , καὶ πᾶσαν Πόλιν , καὶ Χώραν , ἀπὸ λοιμοῦ , λιμοῦ , σεισμοῦ , καταποντισμοῦ , πυρὸς , μαχαίρας , ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων , καὶ ἐμφυλίυ πολέμυ .

ΕΚΦΩΝΩΣ ,

Ἐ'Ν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος .) Ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις συ Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ , σῶον , ἔντιμον , ὑγιᾶ , μακροημερεύοντα , καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας .

Ὁ Διά-

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Ζώντων.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΜΝήθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήθητι Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. Συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, ἢ ἀκούσιον. ἢ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήθητι Κύριε τὸ Πρεσβυτερίε, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, ἢ παντὸς Ἱερατικὸ Τάγματος. ἢ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ Ἅγιόν σε Θυσιαςήριον· Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηςότητί σε Κύριε. Ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλησίοις σε οἰκτιρμοῖς. Εὐκράτες ἢ ἐπωφελεῖς τὰς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι. Ὄμβρες εἰρηνικὲς τῇ Γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν ςέφανον τὸ ἐνιαυτὸ τῆς χρηςότητός σε. Παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν. Σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν. Τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σε, Υἱὸς Φωτὸς, ἢ τὶὸς ἡμέρας ἀναδείξας. Τὴν σὴν εἰρήνην, ἢ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

ΕΚΦΩΝΩΣΙΣ.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ ςόματι, ἢ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, ἢ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τὸ Πατρὸς, ἢ τὸ Υἱὸ, ἢ τοῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΑὶ ἔσαι τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλε Θεὸ, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

ΟΘεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριςεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σε, ὧν ἐποίησας, ἢ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος, τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, ἢ πνεύματος, ἢ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν Φόβῳ σε· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σε, ἑνωθῶμεν τῷ Ἁγίῳ Σώματι, ἢ Αἵματι τοῦ Χριςὸ σε. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριςὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἢ γενώμεθα Ναὸς τὸ Ἁγίε σε Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν Φρικτῶν σε τούτων, ἢ ἐπουρανίων Μυςηρίων, μηδὲ ἀσθενῇ ψυχῇ, ἢ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν. Ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν Ἁγιασμάτων σε, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίε, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τὸ Φοβερὸ Βήματος τὸ Χριςό σε. Ὅπως ἂν ἢ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεςησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σε ἀγαθῶν,

ὧν ἠτοί-

ῶν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε .

ΕΚΦΩΝΩΣ:

ΚΑὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα , μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως , τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα , καὶ λέγειν· Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν .

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία , καὶ ἡ δύναμις , καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς , καὶ τοῦ Υἱοῦ , καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος , νῦν , καὶ ἀεὶ , καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι .. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε .

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται .

Δέσποτα Κύριε , ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν , καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως , τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον , ἁγίασον , Φρούρησον , ὀχύρωσον , ἐνδυνάμωσον , ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόσησον . Παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μεταλαχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων , εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν , εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν .

ΕΚΦΩΝΩΣ .

ΧΆριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Εἶτα ἐπεύχεται .

ΡΌχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου , καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου , καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς , ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος , καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ , μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου , καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος , καὶ δι ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ .

Ὁ Διάκονος Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν .

Ὁ Ἀρχιερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις .

Τελειωθείσης δὲ τῆς Μεταλήψεως τῶν Θείων Μυστηρίων , ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εὐχήν .

ΕΥχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν , ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν Ἁγίων , ἀχράντων , ἀθανάτων , καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων , ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ , καὶ ἁγιασμῷ , καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν , καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν . Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων , δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Σώματος , καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου , εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον , εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον , εἰς πλησμονὴν σοφίας , εἰς ἴασιν ψυχῆς , καὶ σώματος , εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἀναντίου , εἰς περιποίησιν τῶν Ἐντολῶν σου , εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου . Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος .

Μετὰ φόβου Θεοῦ , Πίστεως , καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἀρ-

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ ταῦτα προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Ποτήριον, λέγει Μυστικῶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ δίδωσι τῷ Ἱερεῖ. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ, λέγει Ἐκφώνως.

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, Τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντας σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ὠ τῷ συγείλαι τὰ Ἅγια.

Ἥνυσαι, καὶ τετέλεσαι, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον· ἔχομεν γὰρ τοῦ Θανάτου σου τὴν μνήμην, εἴδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς· ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τοῦ Ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ Ἀγαθοῦ, καὶ Ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ διάλογος

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος. Εὐλόγησόν Δέσποτα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν. Ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγινωσκομένων δὲ τῶν Ψαλμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Α΄.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐ-

Φρανον

Φρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ Φοβεῖθαι τὸ ὄνομά σε τὸ Ἅγιον, διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε. Δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιόν σε.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ, καὶ θεραπεύτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, εἰρηνικὸν, καὶ ἀνεπιμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου, Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ Ἅγιον, καὶ προσκυνητόν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· Ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾷν, καὶ Φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημά σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Στιχηρῶν, καὶ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν. γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ.

Ἡ Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Σπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἁπάντων, Φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ

εἰς λο-

εἰς λογισμὲς πονηρίας . Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρϐόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν · ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, ϗ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν . Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϗ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Ὁ Διάκονος . Σοφία, ὀρθοί . Καὶ λέγονται τὰ Ἀναγνώσματα

Εἶτα, ὁ Ἀρχιερεύς· Σοφία, ὀρθοὶ, Φῶς Χριστῦ φαίνει πᾶσι .

Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς Παροιμίας, ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω .

Εἶτα ὁ Διάκονος · τὸ, Ἔτι δεόμεθα πάντες .

Εὐχὴ τῆς ἐκτενῦς ἱκεσίας .

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέους σου · ϗ τὲς οἰκτιρμὲς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, ϗ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ .

Ὅτι ἐλεήμων, ϗ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ Διάκονος · Ἔξαθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ .

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίστης, ϗ δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, ϗ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν · Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὲς δούλες σου τὲς Κατηχουμένες, ϗ λύτρωσαι αὐτὲς τῆς παλαιᾶς πλάνης, ϗ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου . Καὶ προσκάλεσαι αὐτὲς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα . Καὶ συγκαταριθμῶν αὐτὲς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον ἐπικέκληται .

ΕΚΦΩΝΩΣ .

Ἵνα ϗ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, ϗ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ὁ Διάκονος · Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε .

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα ἐντρεπιζομένων,

λεγομένη ἀπὸ τῆς, Δ' τῆς Μεσονηστίμου.

Ὁ Φανὸν Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τὲς πρὸς τὸ Ἅγιον Φώτισμα ἐντρεπιζομένες, ϗ ἐπιποθῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι . Κατάυγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐτὲς ἐν τῇ Πίστει, στήριζον ἐν ἐλπίδι, τελείωσον ἐν ἀγάπῃ, μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

ΕΚΦΩΝΩΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα.

Ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς Δ'. τῆς Μεσονηστίμου.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μετασήσας. Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπισήσας· Καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἅγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε. Τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ διάρεστα. Πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β'.

Δέσποτα Ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωπούμενόν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς· καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ Μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς Οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι. Ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, Υἱοὶ Φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Ὁ Διάκονος Μετὰ τὴν Εἴσοδον· Πληρώσωμεν.

Εὐχὴ

Εὐχὴ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν Ἁγίων Δώρων.

Ὁ Τῶν ἀῤῥήτων ϗ ἀθεάτων Μυςηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, ϗ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι. Ὁ τὴν διακονίαν τῆς λατρείας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, ϗ θέμενος ἡμᾶς τὺς ἁμαρτωλὺς, διὰ τὴν πολλήν σε φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε ϗ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ϗ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς ἀόρατε βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα, ϗ ἀνεξιχνίαςα, ἔνδοξά τε, ϗ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τὺς ἀναξίους δούλους σε, τὺς τῷ Ἁγίῳ σε τύτῳ θυσιαςηρίῳ, ὡς τῷ χερουβικῷ σε παρισαμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σε Υἱὸς, ϗ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυςηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς, ϗ τὸν πιςόν σε λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας· ἁγίασον ἡμῶν πάντων τὰς ψυχὰς, ϗ τὰ σώματα ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ. Ἵνα ὲν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τύτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, ϗ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιύμενοι, ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ χριςῷ σε, τῷ ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα, ϗ πίνων με τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Ὅπως ἐνοικήσαντος ἐν ἡμῖν, ϗ ἐμπεριπατήσαντος τῷ λόγῳ σε Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τοῦ παναγίου σε, ϗ προσκυνητοῦ σε πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργεμένης. Καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σε, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεςήσασιν.

Ἐ Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σὲ τὸν Ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, ϗ λέγειν· Ὁ λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐςὶν ἡ βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, ϗ τοῦ Υἱοῦ, ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπεύχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς, ϗ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σε, ϗ φύλαξον αὐτόν. ϗ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μεταχεῖν τῶν ζωοποιῶν σε τύτων μυςηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἐ Κ Φ Ω Ν Ω Σ

Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σε πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἐπεύχεται

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σε, ϗ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σε, ϗ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμε-

θήμανος, ἡ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· ἡ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σε χειρὶ μεταδῶναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σε, ἡ τοῦ τιμίου σε Αἵματος, ἡ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς· Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εὐχὴ μετὰ τὴν Μετάληψιν

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχε ἡμῖν ἀγαθοῖς, ἡ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τοῦ Ἁγίου Σώματος, ἡ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου. Καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἁγιασμάτων σου, εἰς Φωτισμὸν ψυχῆς, ἡ σώματος, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος· Ὀρθοὶ μεταλαβόντες.

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁτιοῦν.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, ἡ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, ἡ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀνασάσεως. Ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ Θεράποντί σου Μωσεῖ, Παράσχου ἡ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, ἡ ἀκατακρίτως Θεάσαι προσκυνῆσαι ἡ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι σὺ λόγηται, ἡ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, ἡ μεγαλοπρεπές σου ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ συσταλῆναι τὰ Ἅγια.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, ἡ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν Φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ· ἡ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμούς. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Καὶ Τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται, ἡ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν, ὡς σύνηθες.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

Λεγόμεναι ἐις τὸν Ἑσπερινὸν, ἐις τὸν Ὄρθρον, ἢ ἐις τὴν Λατρείαν, κατὰ Τάξιν.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ, ΚΕ.

Εἰς τὴν τῦ Χριςῦ Γέννησιν.

Ὁ Ἐν Σπηλαίῳ Γεννηθεὶς, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννε βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τῦ δικαίυ Συμεὼν βασαχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποςόλων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πῶλυ ὄνυ καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ διὰ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυρῦ, καὶ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμὺς, καὶ Σταυρὸν, καὶ Θάνατον, ὑπομείνας διὰ τὴν τῦ Κόσμυ σωτηρίαν.

Εἰς

Τῇ Ἁγίᾳ, ἡ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὸς ἀνθρώπος, ἡ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, ἡ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, ἡ τὴν ἑκόσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Κυριακῇ τὸ Πάσχα, ἡ πάσως ταῖς Κυριακαῖς τὸ Χρόνο.

Ὁ Ἀνὰσὰς ἐκ νεκρῶν Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναλημφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸς Οὐρανὸς, ἡ ἐν δεξιᾷ καθίσας τὸ Θεὸ ἡ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοσῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τὸς Ἁγίος αὐτοῦ Μαθητὰς ἡ Ἀποσόλος.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρικῶν ἡ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, ἡ ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς κατελθὼν, ἡ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, ἡ Θεώσας αὐτὴν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανὸς αὖθις ἀνελθὼν, ἡ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ, ἡ Πατρὸς, τό, τε Θεῖον ἡ Ἅγιον, ἡ ὁμοούσιον, ἡ ὁμόδοξον, ἡ ὁμοδύναμον, ἡ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τὸς Ἁγίος αὐτοῦ Μαθητὰς ἡ Ἀποσόλος, ἡ διὰ τούτου μὲν Φωτίσας αὐτὸς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, ἡ παναμώμου Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἡ πανσθενῶν. Θεοκηρύκων, ἡ πνευματοφόρων Ἀποσόλων, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, ἡ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς ἡ Φιλάνθρωπος, ἡ ἐλεήμων Θεός. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε, ἡ κελεύσας τῇ γῇ, παντοδαπὸς ἐκφύειν καρπὸς εἰς ἀπόλαυσιν, ἡ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τὸς τρεῖς Παῖδας, ἡ Δανιὴλ τὸν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, ἡ τὰ σπέρματα ταῦτα, σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, ἡ τὸς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, ἡ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, ἡ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβείᾳ τῇ πίσει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, ἡ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἡ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἡ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦδε,) οὗ ἡ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, ἡ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ἡ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-

Ε' Εὐχὴ τῶν Νηπίων.

Ὁ φυλάσσων τὰ νήπια Κύριε, ἐν τῷ σαρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, διὰ τὸ τῆς γνώμης ἁπλοῦν καὶ ἀνεύδυνον, τοὺς Ἀβραμιαίους κλήρους ἀπολαμβάνων καὶ φωτοειδέσι τόποις κατασκηνῶν, ἐν οἷς αὐξάζεται τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, πρόσδεξαι εἰρήνῃ καὶ τοῦ δούλου σου (δεῖνος) τὴν ψυχήν· αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος. αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασιν, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου Φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι δεῖ τὰ ἁμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἠμεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων. Καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φορέντες, καὶ τὸν Κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὅρκον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΙΣ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς χοὸς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος, καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον, καὶ Οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν, καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τῆ σῆ προσάγματος, καὶ μεταβαλόντα τῆς εἰκόνος, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην· καὶ τὸν ἀῤῥηκτόν σε τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ Θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, καὶ τὸ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σου τῆ ἀναρχῳ Πατρὸς, καὶ τῆ Μονογενεῖ σου Υἱῆ, καὶ τῆ Παναγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ Φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος· καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλος σου ὅτος, ἢ τινὰ τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, ἢ ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ, καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, ὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Ἀποστόλοις ταύτην τὴν ἐξουσίαν δούς, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων δίδοναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών. Ὅσα ἂν δήσητε, καὶ λύσητε, ἵνα ὦσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα· καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς χαρισάμενος, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τόνδε) τῇ ψυχικῇ, καὶ σωματικῇ ἁμαρτήματος· καὶ ἔσω συγκεχωρημένος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Ἔστοτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν σὴν οἰκοδομήσας Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς κλεῖς αὐτοῖς δοὺς τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι πᾶσαν αὐτοῖς δοθῆναι θελήσας ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ' αὐτῶν δέδονται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅσα παρ' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται· διαδόχους ἡμᾶς τοὺς ἀτελεῖς,

τελεῖς ἢ ἀναξίως δέλως σε, τῇ ἀφάτῳ σε Φιλανθρωπίᾳ τῆς αὐτοῖς δοθείσης ἐξουσίας καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε ἢ ἡμᾶς ἔτω δεσμεῖν, ἢ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σε συμβαίνοντα. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμὲ τὸ ταπεινὸ, ἢ ἀχρείω δέλω σε, συγχώρησον τῷ δέλῳ σε (τῷ δεῖνι,) εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε, ἢ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἥμαρτε· λύσας αὐτὸ ἢ τὸν ἐπικείμενον καθ' οἱονδήποτε τρόπον δεσμὸν, ἐν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησεν, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, ἢ παρ' ἄλλε τινὸς, φθόνῳ, ἢ συνεργείᾳ τε πονηρε, τοιῦτο ὑπέξη ὀλίσθημα· Εὐδόκησον ὡς μόνος ἀγαθὸς, ἢ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτὸ μετὰ τῶν Ἁγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σε δημιουργηθείσῃ Φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς, ἢ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ, ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Ὁ Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερεβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυνασείαν σε, ἢ ἀποσείλας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςὸν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον διὰ τε Σταυρε, τῆς Ταφῆς, ἢ τῆς Ἀναςάσεως αὐτε· ὃ παραγενόμενος εἰς Ἱερεσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ Λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει ἢ σκιᾷ θανάτε, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τὺς κλάδους τῶν δένδρων, ἢ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἄνοδον προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα ἢ ἡμᾶς, τὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα ἢ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ Φέροντας, διατήρησον· ἢ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι ἢ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι βοῶντας, διαΦύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις ἢ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιε ἢ τριημέρε Ἀναςάσεως, ἐν Χριςῷ Ἰησε τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ὃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ. ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ὁ Διάκονος· Τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἐπίβλεψον Κύριε Ἰησε Χριςὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, ἢ ἁγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὃν σοι προσήγαγεν ὁ πιςὸς Ἀβραὰμ, ἢ τὸν ἀρνὸν, ὃν περ Ἄβελ σοι προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως ἢ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὃν Θυσίᾳ ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σε τῷ πεπλανημένῳ, ἢ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, ἔτω ἢ ἡμεῖς τῶν ἁγιαθέντων ὑπὸ σε, ἢ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, ἢ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἢ σοὶ τὴν δό-

ξαν

ξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΑ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίσης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σε, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν καὶ τῆς ἀνεκλαλήτε σε ἀγαθότητος. Ὅτι σόν τὸ κράτος, καὶ σὲ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τε Πατρὸς, καὶ τε Υἱε, καὶ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ, ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τέτον τῆς ἀμπέλε τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τε ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σαγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην σάσιν ἐλθεῖν ἠυδόκησας· ἵνα ᾖ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτε τε γεννήματος τῆς ἀμπέλε μεταλαμβάνεσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τε Ἱερε, καὶ Ἁγίε Σώματος, καὶ Αἵματος τε Χριςε σε· μεθ' ὃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰμὴν Κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου· σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος· Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐπιφωνέντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων, τὸ, Ἀμήν. Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικὸν κείρεται χῆμα· καὶ ἕστω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελώνιον, ἀναδύσχει· Καὶ τρίτον τὴν τότε κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτιθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα, καὶ εὔχεται ἕτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἁγίασον αὐτὸν. καὶ δὸς αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας, καὶ συνέσεως τῶν Θείων σου λογίων τὴν μελέτην, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάττων αὐτὸν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ Φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· καὶ ὀλίγον ἀναγνώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Εἰρήνην. Εἰ δὲ Ψάλτης ἐστὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον. Εἰ δὲ εἰσὶ καὶ πλείονες οἱ Χειροτονούμενοι Ἀναγνῶσαι, Χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰσέον δὲ, ὅτι, ὅτε οὐκ ἔστι Λατουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν· καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Πανάγια Τριάς· Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστίν. καὶ λέγομεν Τροπάριον τῆς ἡμέρας· Εἶτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, ὡς προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΟΥ· Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὡραίας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λατρευείας, Προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν Κοσμικός ἐστι, μετὰ Φελωνίου, εἰ δὲ Μοναχὸς μετὰ Μανδύου. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελώνιον, ἢ τὸ Μανδύιον, καὶ ἐνδύσασθαι, Στιχάριον, καὶ ζώσασθαι· χομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεσον, καὶ μανδύλιον.

Εἶτα σΦραγίζων τρὶς τὴν αὐτοῦ κεΦαλὴν καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἑνὸς καὶ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἑκάστῳ, ὧν ἐξελέξω τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς λειτουργίας καταξιώσας ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν Ἁγίων σου, καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀῤῥήτῳ προγνώσει ὁρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ. Αὐτὸς Δέσποτα, ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαΦύλαξον. Καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾷν εὐπρέπειαν Οἴκου σου, παρεδάναι ταῖς Θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου σου, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου. Καὶ Φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποΦοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου ἐν καιρῷ τῆς Παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἘκΦώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδύλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου. Ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ, καὶ τὸ Χερνιβόξεσον· Ὁ δὲ λαβὼν, ἀπαίρεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται· Λέγων καὶ τὸ, Ὅσοι πιστοί· Τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει, τὸ Τρισάγιον· Πανάγια Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· τὸ Κύριε ἐλέησον, Πίστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄΦες, συγχώρησον· Καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Λεκανίδιον, ὅπερ Φέρει ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιβόξεσον, καὶ τὰ ἑξῆς· Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ Ἅγιον Θυσιαστήριον, ἀλλ' αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον. Καὶ οὕτω γίνεται, καὶ εἶπερ εἰσὶν οἱ χειροτονούμενοι πολλοί· Τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλούς.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ· Καὶ ἔσαι τὰ ἐλεῆ τῦ μεγάλυ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τῦ Ἁγίυ Βήματος, λαμβάνυσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἑνώτα ἐν τῇ Σολέᾳ, καὶ εἰσάγυσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, κυκλῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, καὶ ψάλλοντες τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, Σφραγίζεται γ'. τὴν κεφαλήν. Καὶ κελεύει ἀποζώσασθαι τῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονύμενος τὸ μέτωπον αὐτῦ τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τῦ Ἀρχιδιακόνυ ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν· Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τῦ χειροτονυμένυ, Ἐκφωνεῖ ἄτως·

Θεία Χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύυσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον, εὐχώμεθα ὖν ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίυ Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐλέησον· ἐκ γ'. παρὰ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ'. τὴν αὐτῦ κεφαλήν. καὶ τῦ Διακόνυ εἰπόντος· Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ἄτως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῇ τὴν τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τὺς ὡρισμένυς ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστυ δυνάμεως λειτυργὸς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις συ Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτυργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδωρήσω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί συ, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας συ, καὶ καταξίωσον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον οἰκονομῆσαι τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῦνται, καὶ τέλειον ἀναδείξον δῦλόν συ. Ὅτι σῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκύειν τὺς συμπαρόντας Διακόνυς.

νες, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐ Ν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης ἢ τῆς σωτηρίας.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος Κόσμυ.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ἢ σωτηρίας αὐτῦ, ἢ τῦ ἔργυ τῶν χειρῶν αὐτῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δούλυ τῦ Θεῦ (τῦ δεῖνος) τῦ νυνὶ προχειριζομένυ Διακόνυ, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, ἢ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσηται, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Καὶ τούτων λεγομένων.

Ο Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὔχεται ἔτως.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ συ φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις συ θεσπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον, ἢ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, ἢ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τῦ Διακόνυ πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ συ Εὐαγγελίῳ· Ὅς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσω ὑμῶν Διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἢ τὸν δοῦλον συ τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τῦ Διακόνυ ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, ἢ ἀγάπης, ἢ δυνάμεως, ἢ ἁγιασμῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τῦ ἁγίυ ἢ ζωοποιῦ συ Πνεύματος· ὁ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλησίων συ οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις συ, ἵνα ἢ ἔτος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ Φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς συ ἀμέμπτως σοι παρασῇ, ἢ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὡράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· Ἄξιος. ἢ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος. παρὰ τῶν τῦ Βήματος, ἢ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς Ἅγιον ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· Ἄξιος. ἢ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ τὸ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίυ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπὸ τῦ δεξιοῦ μέρους, ἢ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. ἢ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἢ λέγει· Π άντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, ἢ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν, Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων ὁ Χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν Θείων Μυστηρίων, ἢ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν τὸ, Ὀρθοὶ μεταλαβόντες. Ταῦτα δὲ γίνεται, ὅταν γίνηται Λειτουργία τελεία· Ἐπεὶ δὲ ἢ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται. Ἰσέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον· Π λληρώσωμεν τὴν δέησιν. Προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, ἢ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

Τ Α.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν Ἁγίων Θυρῶν. ἐκεῖ δὲ ἀποδύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρὶς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κάθηται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρόνον· καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχωνται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετάνοιαν, καὶ ὁ Χειροτονούμενος ἅπτεται τοῦ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ προσέρχεται αὐτῷ ὁ Χειροτονούμενος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ ἐρείσας τὸ μετωπον τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἅπτεται τὰ γόνατα· καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, εὐθὺς Ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, Προχειρίζεται (τὸν δε) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον, εἰς Πρεσβύτερον. Εὐχώμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσι τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρὶς, οἱ ὑπὸ τὸ Βῆματος, ὁμοίως καὶ οἱ ψάλται. Πάλιν ὁ σφραγίσας αὐτὸν, γ'. καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος, καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων· ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν ἠὐδόκησας Προχειρισθῆναι παρὰ ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ

τέλειον

τέλειον ἀνάδειξον δῶλον σε, ἐν πᾶσιν εὐαρεστῆντα σοι, ἢ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σὲ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τε Πατρὸς, ἢ τε Υἱε, ἢ τε Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἀεὶ, ἢ εἰς ἢ τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ Φωνῇ, ὅσον ἀκοῦειν τὰς συμπαφόντας, ἢ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐ Ν εἰρήνῃ τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε Ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος), ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτε, ἢ τε ἔργε τῶν χειρῶν αὐτε, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε δούλε τε Θεε (τε δε.) τε νυνὶ Προχειριζομένε Πρεσβυτέρε, ἢ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἀσύλητον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσηται, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τε ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνε, καὶ ἀνάγκης, τε Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς. ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὰς, ἢ ἀλλήλας, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην,

Εὔχεται ὅτως.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, ἢ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστὸς ἐν βελαῖς ὑπὲρ τὰς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων· Αὐτὸς Κύριε, ἢ τῦτον, ὃν ηὐδόκησας τὸν τε Πρεσβυτέρε ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τε Ἁγίε σε Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος, παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σε, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας σε, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σε, προσφέρειν σοι δῶρα, καὶ Θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σε διὰ τῆς τε λετρε παλιγγενεσίας. ὅπως ἢ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τε μεγάλε Θεε, ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησε Χριστε, τε Μονογενε σε Υἱε, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τε οἰκείε τάγματος ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σε.

Ὅτι

Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀνίσησιν αὐτὸν, καὶ Φέρει τὸ ὄπισθεν τοῦ Ὠραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος.

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελώνιον, ἐκφωνεῖ καὶ πῦθις τὸ, Ἄξιος. καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται. Καὶ ὅτως ἀπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, Καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγινώσκων τὰς Εὐχάς.

Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ.

Ὅταν δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλῃ εἰπεῖν· Ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν· Προσέρχεται ὁ χειροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτω.

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ Φύλαξον αὐτὴν ἕως τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται ὧν ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ, τὰς μὲν χεῖρας θεὶς ἐπάνω τῆς Ἁγίας τραπέζης, καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ, Κύριε ἐλέησόν· καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις. τότε ὁ Χειροτονηθεὶς ἀποδίδωσι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῶν Ἱερέων, καὶ Διακόνων παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντων, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰς Ἱερατικὰς αὐτῶν Στολάς· Ἐνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιουμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τὸ τρισάγιον, ποιοῦντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ Θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων χαιρόν, ὡς σύνηθες. Ἱερουμένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι τόπῳ καθεζομένου, ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιοῦντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας, καὶ ὕστερον εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι καὶ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικὰ αὐτῶν Ἀμφια. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνισάμενος ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν. Εἶθ' ὕστερον προσκαλεῖται αὐτὸν οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθόντες τοῦ Βήματος· Αὐτοὶ δὲ ἐξελθόντες, ἵστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν, καὶ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Ἄστου προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατοῦντα· αὐτὸν μὲν ἱστῶσιν ἐπάνω τοῦ Ἄστου· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, Πρόσχωμεν, ἀκροωμένων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλῃ τῇ Φωνῇ.

(Ὁ δεῖνας) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως.

(τῆς δεῖνας) οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα.

Ἰσθύω εἰς ἕνα Θεὸν· καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους.

Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει καὶ τὰς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας δύο Ὁμολογίας, προσιθεὶς καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

(Ὁ δεῖνας) Ἐλέῳ Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως

(τῆς δεῖνος), οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ Χάρις

Η Χάρις τῦ Παναγίυ, ἡ ζωοποιῦ Πνεύματος διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεινος) Οἱ δὲ Ψάλται λέγυσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως ἡ οἱ δύο συλλειτυργοὶ Εἶτα πάλιν ἐρέφεται, καὶ ἵσαται ἐν τῷ Ἀετῷ· Δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνυσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρυσι τῷ Ἀρχιερεῖ λέγοντες τὸ, Κελεύσατε, ὡς ἡ οἱ Διάκονοι. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει·

Η Χάρις τῦ Παναγίυ, ἡ ζωοποιῦ Πνεύματος ἔσω μετὰ σοῦ, νῦν, ἡ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη. Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν ἡ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς ἡ πρότερον· Εἶτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν Στολήν· Ἄρχονται δὲ τῆς Ἱερᾶς λειτυργίας· ἡ αὐτὸς ἐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ Κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ Ἱερωμένοις τε, καὶ λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ἡ τὰς Φήμας, λαμβάνυσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς παὰ ἑκάτερα· ἡ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τῦ βορείυ πυλῶνος, ἵστανται ἐν τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ, καὶ κελεύυσιν αὐτὸν, λέγοντες τὸ, Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον Δέσποτα ἅγιε.

Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, λαμβάνυσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ Συλλειτυργῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, ἡ περιάγυσιν αὐτὸν, κυκλῦντες τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τρὶς, ἡ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, Ἅγιοι μάρτυρες· ἡ τὸ, Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ τὸ, Ἀξία χρῆσθε.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρῶτος, Ἀρχιερεὺς ἄνεισιν εἰς τὴν κρηπῖδα τὴν πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης· ἡ προσάγεται τῦτῳ παρὰ τῶν προκειμένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τῦ δεξιῦ μέρυς, ἡ κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα, ἡ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς ἡ τὸ μέτωπον αὐτῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαβείας· Τῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθύντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος, τὸ, τε Ὠμοφόριον, ἡ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τῦ ἀριστερῦ μέρυς, ἡ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται.

Ἡμῶν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα.

Ψ Η Φῳ, ἡ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, ἡ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα.

Ψ Η Φῳ, ἡ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων, ἡ τῶν ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Η Θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀθενῆ θεραπεύυσα. καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῦσα Προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέσατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεσσαλονίκης Πόλεως (τῆς δε.) Εὐξώμεθα ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῦ Παναγίυ Πνεύματος.

Και

Καὶ Ψάλλουσιν οἱ τῦ Βήματος, ⁊ οἱ ἐκτὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Ἐπιδιδομένυ τοίνυν τῦ τοιύτυ χάρτυ τῷ Ἀρχιερεῖ· ⁊ τῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τῦ Ἀρχιδιακόνυ λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπίκοον τῶν περιεστώτων· ⁊ πάντων Φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον. ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, ⁊ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τῦ Χειροτονουμένυ, συνεφαπτομένων ⁊ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων.

Εἶτα ποιῶν φαυρὲς τρὶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, ⁊ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα, Εὔχεται ἔτω.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τῦ πανευφήμυ συ Ἀποστόλυ Παύλυ, βαθμῶν, ⁊ ταγμάτων τάξιν εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, ⁊ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς, ⁊ ἀχράντοις συ Μυστηρίοις ἐν τῷ Ἁγίῳ συ Θυσιαστηρίῳ· πρῶτον Ἀποστόλυς, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλυς· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ⁊ τῦτον τὸν ψηφισθέντα, ⁊ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, ⁊ τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμῦ τῦ ἁμαρτωλῦ, ⁊ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν, ⁊ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, ⁊ δυνάμει, ⁊ χάριτι τῦ Ἁγίυ συ Πνεύματος, ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τὺς Ἁγίυς Ἀποστόλυς, ⁊ Προφήτας, ὡς ἔχρισας τὺς Βασιλεῖς, ὡς ἡγίασας τὺς Ἀρχιερεῖς, ⁊ ἀνεπίλημπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον· ⁊ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, ⁊ ἐπακύειν σε αὐτῦ.

Ὅτι ἡγίασαί συ τὸ Ὄνομα ⁊ δεδόξασαί συ ἡ Βασιλεία, τῦ Πατρὸς, ⁊ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ⁊ ἀεὶ, ⁊ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Λέγει εἷς τῶν Συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων λεπτῇ Φωνῇ, ὅσων ἀκύειν τὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, ⁊ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

ΕΝ εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, ⁊ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ Ἀρχιεπισκόπυ ἡμῶν (τῦ δεῖνος,) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ⁊ σωτηρίας αὐτῦ, ⁊ τῦ ἔργυ τῶν χειρῶν αὐτῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ δύλυ τῦ Θεῦ (τῦδε,) τῦ νυνὶ Προχειριζομένυ Ἐπισκόπυ, ⁊ τῆς σωτηρίας αὐτῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, ⁊ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσηται, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, ⁊ τῶν πίστει οἰκύντων ἐν αὐταῖς, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Καὶ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, ἢ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, ἢ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, ἢ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, ἢ ἀλλήλους, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ Χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, Εὔχεται οὕτως·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρωπου Φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν ἰσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους κατασήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντας Θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοὶ Θυσίαν, ἢ προσφορὰν ὑτὲρ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου· Σὺ Χριστὲ ἢ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίμνιον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν Κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ Βήματί σου ἀκατηγνύντως, ἢ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, ἢ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν; αἴρει τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ τίθησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν· ἢ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον λέγων· Ἄξιος· ὁμοίως ἢ ὁ Κλῆρος τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, ἢ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθους Εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον· ἢ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος, ἢ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει· Αὐτὸς ἢ τῷ Χειροτονήσαντι, ἢ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

ΠΑραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ · ἢ ὅπερ βέλῃται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν, ἢ γίνεται εὐλογητός. Τρισάγιον. Τροπάριον τῆ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίᾳ. Δόξα, ἢ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τῦ Ἀρχιερέως ὧτω.

ΠΡοσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα.) ἢ Ὑποψήφιος σεβασμένος ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὰς Ἁγίας εὐχὰς, ἢ ἀνθρονιασθῆναι εἰς Ἡγούμενον, ἢ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος).

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεύς·

ΗΧάρις τῦ Ἁγίυ Πνεύματος εἴη μετὰ σῦ, φωτίζουσα, ἁγιάζουσα, ἢ συνετίζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς συ.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐπιχειρόνην ἔχων τὴν χεῖρα, ἐπεύχεται οὕτως.

ΟΘεὸς ὁ διαπαντὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας προνοίαν ποιούμενος, ὁ ἢ τὴν λογικὴν ταύτην Ποίμνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγών· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων τῇ ἀμέτρῳ συ Φιλανθρωπίᾳ ἀμεμπτον τὸν δοῦλόν συ διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς ἓν πρόβατον, ἢ ὑπὸ λύκυ ἐναντίυ φθαρῆναι, ἢ τὸν δοῦλόν συ τοῦτον, ὃν ἠυδόκησας καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς Ἡγούμενον, ἄξιον ἀνάδειξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἢ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς διακόσμησον, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων ἀγαθὸν τύπον τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενον, ὥστε αὐτοὺς ζηλωτὰς γενέσθαι, τῆς ἀμέμπτυ αὐτοῦ πολιτείας· ἢ σὺν αὐτῷ ἀκαταιχρίτως σῆναι τῷ Φοβερῷ συ Βήματι.

Ἐκφώνως. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα.

Καὶ αὖθις εἷς τῶν Ἱερέων λέγει.

ΕΝ εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης ἢ τῆς σωτηρίας.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμυ.
Ὑπὲρ τῦ Ἐπισκόπυ (τῦ δεῖνος,) ἢ τῦ ἔργυ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ (τῦ δεῖνος) τῦ νυνὶ προχειριζομένυ εἰς Ἡγούμενον, ἢ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἢ ὁμονοίᾳ, ἢ ἀγαθῇ κατασάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ

αὐτῦ ἀδελφότητα, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, ϗ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκυ, ϗ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, ϗ ἀλλήλυς, ϗ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐχφώνησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ϗ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κλῖνον Κύριε τὸ ἓς συ, ϗ ἐπάκυσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, ϗ ἀνάδειξον τὸν δῦλόν συ τῦτον, τὸν Καθηγύμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς πιστὸν, ϗ Φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος λογικῆς Ποίμνης, ποιῦντα ἐν πᾶσι τὸ θέλημά συ, ϗ ἄξιον τῆς ἐπυρανίυ συ Βασιλείας γινόμενον.

Ἐχφώνως. Χάριτι, ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ Φιλανθρωπίᾳ.

Καὶ ἐνθρονιάζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρυ, ϗ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινὸν, ϗ λέγει.

Ἐνθρονιάζεται ὁ δῦλος τῦ Θεῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος, εἰς Ἡγύμενον ϗ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος.) Καὶ ὑψῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ'. λέγοντες. Ἄξιος, Ἄξιος, Ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἐπίσκοπος τὸν Ἡγύμενον, ϗ ὅλοι οἱ Καλόγεροι, ϗ παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων.

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ᾗ στηριζόμενος, τὸ Ποίμνιόν συ κυβερνήσεις ὅτι ϗ λόγον μέλλεις ἀποδῦναι ὑπὲρ αὐτῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Καὶ πολυχρονᾶται ὁ Ἀρχιερεὺς, ϗ ὁ Ἡγύμενος, ϗ ἄρχεται ἡ Λειτουργία:

ΕΥΧΗ

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεῦ προαιώνιε, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ ἀρχηγέτης τῆς λογικῆς μάνδρας, ὁ τὴν ψυχὴν θέμενος ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων· ὁ εἰπὼν· ἔνθα ἂν ὦσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐπιφοίτησον τῇ συνελεύσει ταύτῃ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (ὁ δεῖνα) τὸν προχειριζόντα εἰς Ἀρχιμανδρίτην, δόκιμον, καὶ ἐξαίρετον μέλος ἀνάδειξον τῆς Ἀδελφότητος ταύτης. Κατεύθυνον αὐτοῦ τὰς ὁδούς· φώτισον τὴν διάνοιαν, καὶ τὸν Θεῖόν σου Φόβον ἐμφύτευσον τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ὥσε ἀμέμπτως, καὶ κατὰ τὸ Ἅγιόν σου θέλημα πολιτεύεσθαι, πιστῶς τε καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἐξυπηρετεῖν ταῖς χρείαις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, παντὶ θάνει τὰ συμφέροντα προθυμούμενος, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ κληρονόμον ποίησον τῆς Βασιλείας σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

Εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοπρεσβύτερον.

Αἱ τοιαῦται χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ χειροτονούμενος, τοῦ Διακόνου κελεύοντος αὐτὸν, καὶ λέγοντος τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε. Κέλευσον Δέσποτα Ἅγιε τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Ὁ δὲ Πατριάρχης Φοινικοῦν ἐπιτραχήλιον, καὶ Ὠμοφόριον, λέγει.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας (ἢ μέγαν Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, Εἰ δὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, (ἢ Οἰκονόμον ἢ ἄλλο τι.)

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἓν δόν τι πλέον. Εἰ βούλοιτο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ τὰς εὐχὰς μόνον, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Καὶ

Καὶ ἐπὶ μὲν τῦ Ἀρχιδιακόνυ, εὐχέσθω μεγαλοφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν τῇ ἀφάτῳ συ προμηθείᾳ δωρησάμενος, τῦ αὐτὴν ἐνδυσαμένυς διατάττειν, ἢ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὑπηρεταῖς τῶν Θείων συ Μυστηρίων· Αὐτὸς ἔνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν συ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· ἢ κατακόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί συ, ἐν ἀρχῇ ἵσασθαι τῶν Διακόνων τοῦ λαῦ συ, ἢ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετέπειτα· ποίησον ἐν γήρει πίονι Φθάσαι ἢ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά συ, τοῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλυ Οἰκονόμυ λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν ἢ τῇ κατὰ σάρκα συ Οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν Φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον ἢ τὸν παρόντα δῦλόν συ (τὸν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· ἢ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἢ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς ἢ Φρονίμως, ἢ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησιας πράγματά τε ἢ χρήματα· ὅπως ὅτω ποιήσας, καὶ ὅτω διακονήσας, ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγῃ δὲ τὴν Φοβερὰν ἐντροπήν τε ἢ κατάκρισιν τῦ τὸ τάλαντον ὀλιγώρως καταχώσαντος δῦλυ πονηρῦ. Εὐχαῖς ἢ πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, τῦ Ἁγίυ ἢ Πανευφήμυ Ἀποστόλυ ἢ γενναίυ Μάρτυρος Βαρνάβα ἢ πάντων συ τῶν Ἁγίων. Ὅτι ἡγίασαι ἢ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά συ τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρυ λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενός τῷ γένει ἡμῶν, ἢ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς ἢ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, ἢ αὐτὺς ἱκανὺς δι' λαβεῖς καθισάμενος, τῦ ἱερατικῶς διατάττειν, ἢ διακονεῖν τὺς ὑποβεβηκότας λειτουργὺς τῦ Μυστηρίυ συ· Αὐτὸς ἔνδυσον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα.) ἢ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τῦ ἐν ἀρχῇ ἵσασθαι τῶν πρεσβυτέρων τῦ λαῦ συ, ἢ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον· ἢ μετ' δι' λαβείας ἢ αἰδῦς ἐν γήρει καλῷ τελέσαι τὸν βίον δι' δόχησον· ἢ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας. ἢ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ καὶ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ Θεράποντί σε Ἰωσὴφ, συνόδευσον Δέσποτα καὶ τῷ δούλῳ σε (τῷδε) Ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ λημμάτων, καὶ πειρατηρίων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ βρωτοκτόνου ἐχθροῦ. Συγχώρησον αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν, ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτοῦ. Συντήρησον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον, καὶ τὴν ψυχὴν καθαρὰν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ διαφύλαξον. τὰ κινήματα αὐτοῦ εὔοδωσον· τὰ ἐπιχειρήματα εὔθυνον. ὑγιαίνοντα, καὶ εὐθυμοῦντα, οἷς ἂν ἐπιθυμῇ, κατάξησον. Ναὶ, δεόμεθά σε Βασιλεῦ παντοδύναμε, καὶ ἀνεξίκακε Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ, διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ παραβλεψάμενος τὰ πταίσματα ἅπαντα τοῦ δούλου σου (τοῦδε) τῇ χάριτί σου καταπλούτισον, πλήρωτε τῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπουρανίων σου δωρεῶν γανόμενον, κληρονόμον καὶ τῆς Θείας σου δόξης, καὶ ἀνεκλαλήτου εὐφροσύνης ἀνάδειξον. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ ΗΓΟΥΝ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Τοῦ καιροῦ ὀνόντος, καθ' ὃν δεῖ τελεῖσθαι τοὺς ἀρραβῶνας ἐν Ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἰκίᾳ, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Μανδύου.

Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, καὶ κρατῶν τὴν Ἱερὰν βακτηρίαν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἑστὼς ἐν τόπῳ τεταγμένῳ, καὶ προσάγονται αὐτῷ οἱ νυμφοθετούμενοι ὁ μὲν ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν ἡ δὲ γυνὴ ἐξ ἀριστερῶν, προσπόκεινται δὲ ἔντιμοι μέρει Δακτύλιοι δύω, χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερὰ πλησίον ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν νεονύμφων, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρὸς ἀνημμένους, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς. Τοῦ δὲ Διακόνου εἰπόντος.

Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Διάκονος

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ

Υ'πὲρ τῆς εἰρήνης τȣ̃ σύμπαντος. Ὑπὲρ τȣ̃ ἁγίȣ Οἴκȣ τούτȣ.

Υ'πὲρ τȣ̃ Ἀρχιεπισκόπȣ ἡμῶν (τȣ̃ δεῖνος) τȣ̃ τιμίȣ Πρεσβυτερίȣ, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τȣ̃ Κλήρȣ καὶ τȣ̃ Λαȣ̃, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δὲ) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δὲ) τῶν νῦν μνησθησομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ παραχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένες, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ φυλαχθῆναι αὐτȣ̀ς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ εὐλογηθῆναι αὐτȣ̀ς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ διαφυλαχθῆναι αὐτȣ̀ς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσηται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τȣ̃ Κυρίȣ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τȣ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνȣ.

Ἀντιλαβȣ̃, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντȣ.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διῃρημένα συναγαγὼν εἰς ἑνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄῤῥηκτον, ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκαν, καὶ κληρονόμȣς αὐτȣ̀ς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τȣ̀ς δούλȣς σȣ τούτȣς, ὁδηγῶν αὐτȣ̀ς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον Ἁγνὴν, εὐλόγησον τὰ Μνῆσρα, καὶ ἔνωσον καὶ διαφύλαξον τȣ̀ς δούλȣς σȣ τούτȣς ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δακτυλίας τὰς ἐν τῷ Διακελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσᾶν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἁρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. τρίς.

Ποιῶν Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν.

Ἁρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἴπῃ εἰς ἕκαστον τρίς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ παιδὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σεσκιασμένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρραβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας. Αὐτὸς εὐλόγησον τὸν Ἀρραβῶνα τῶν δούλων σου (σοῦ δε) καὶ (τῆς δε) καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἁγίᾳ ἑνότητι. σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ἂν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν τοὺς ἐκλεκτούς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) καὶ τὴν δούλην σου (τήνδε) καὶ στήριξον τὸν Ἀρραβῶνα αὐτῶν ἐν πίστει. καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ. Σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν Ἀρραβῶνα, καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ. διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἱεράνιος, οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ. Δότε γάρ, φησι, δακτύλιον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ θύσαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιά σου Κύριε τὸν Μωϋσῆν ἐσρατοπέδευσεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ Οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ καὶ τῷ βραχιονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς ἔν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐλογίαν ἱεράνιον, καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

ΟΙ μὲν βέλονται ἐν ταὐτῷ στεφανωθῆναι, ἵστανται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μετὰ χειρῶν ἀνημμένων, ἢ λεγομένῃ τῇ ἑξῆς Ψαλμῷ, οἱ Ψάλται καθ' ἕκαστον στίχον ψάλλουσι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριοι πάντες οἱ Φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορεύομενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνες τῶν χειρῶν σου φάγεσαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθυνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ Υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις Υἱοὺς τῶν Υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε) τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυ-

ρίου δεη-

ρίᾳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτὸς ἐν ὁράσει υἱῶν ἢ θυγατέρων, τοῦ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεχνίας ἀπόλαυσιν, ἢ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τῦ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῦ ῥυσθῆναι αὐτὸς ἢ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντε.

Ὁ λαὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τῦ Κυρίᾳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, ἢ πάσης Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτὸς, ἢ εἰπών. Αὐξάνεσθε, ἢ πληθύνεσθε, ἢ κατακυριεύσατε τῆς γῆς, ἢ ἀμφοτέρους αὐτὸς ἓν μέλος ἀνέδειξας διὰ τῆς συζυγίας. Ἕνεκεν γὰρ τύτυ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῦ, ἢ τὴν μητέρα, ἢ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἢ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν· καὶ, ὃς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· Ὁ τὸν θεραπόντα συ Ἀβραὰμ εὐλογήσας, ἢ διανοίξας τὴν μήτραν Σάῤῥας, ἢ πατέρα πλήθυς ἐθνῶν ποιήσας. Ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, ἢ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας. Ὁ τὸν Ἰακὼβ τῇ Ῥαχὴλ συνάψας, ἢ ἐξ αὐτῦ τὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· Ὁ τὸν Ἰωσὴφ ἢ τὴν Ἀσυνὲθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, ἢ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος. Ὁ τὸν Ζαχαρίαν ἢ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, ἢ πρόδρομον τὸν τόκον αὐτοῖς ἀναδείξας. Ὁ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, ἢ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τῦ γένυς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ διὰ τὴν ἄφρασόν συ δωρεὰν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς, ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, ἢ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα· Αὐτὸς Δέσποτα Πανάγιε. πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν οἰκετῶν σου, ἢ ὡς ἐκεῖσε, ἢ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ συ ἐπισκασίᾳ, εὐλόγησον τὸν γάμον τῦτον, ἢ παράσχυ τοῖς δούλοις συ τύτοις (τῷ δεῖνι) ἢ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροημέρευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλυς ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτὸς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην ἀνεπιβόλυτον διατήρησον. Καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσυ τῦ Οὐρανῦ ἄνωθεν, ἢ ἀπὸ τῆς ποιότητος τῆς γῆς. Ἔμπλησον τὺς οἴκυς αὐτῶν σίτυ, οἴνυ, ἢ ἐλαίυ ἢ πάσης

σης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι ἡ τοῖς χρείαν ἔχουσι· δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, ἡ Φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ ἡ ἀχράντου γάμου ἱερουργὸς, ἡ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀΦθαρσίας Φύλαξ, ἡ τῶν βιωτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος. Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἡ θέμενος αὐτὸν ὡς Βασιλέα τῆς Κτίσεως, ἡ εἰπὼν ὁ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, ἡ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, ἡ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ἡ τὴν μητέρα, ἡ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ, ἡ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, ἡ ὃς, ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κατάπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸνδεῖνα) ἡ (τὴν δεῖνα.) ἡ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρί. ἡ τὸν δοῦλον σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θελημά σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ηὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ ἡ τὴν Σάρραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ηὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ῥεβέκαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακὼβ ἡ πάντας τοὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν ἸωσὴΦ ἡ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ ΣεπΦόραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν ἡ τὴν Ἐλισάβετ. ΔιαΦύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεΦύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ Κιβωτῷ· ΔιαΦύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεΦύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Κήτους. ΔιαΦύλαξον αὐτοὺς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεΦύλαξας τοὺς Ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον ἠρανόθεν. ἡ ἐλθοι ἐπ' αὐτοὺς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ Μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Ἠλία. Μνημόνευσον αὐτῶν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν Ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς ἠρανόθεν τοὺς στεΦάνους. Μνημόνευσον ὁ Θεὸς καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε) ἡ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν ἡ σωμάτων. Ὕψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον ἐβλάστησαν. Δῶ-

ρησαι

ρησαν αὐτοῖς σπέρμα σάχυος, ἵνα πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ἢ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· ἢ εὐαρεστήσαντες εὐώπιόν σε, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ἧς δόξα, κράτος, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος· Τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, ἢ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ ἔτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σε. καὶ ἅρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) ἢ τὴν δούλην σε (την δε). ὅτι παρὰ σοῦ ἁρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Στέφανα,

Στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τήν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Εἶτα στέφει ἢ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τόν δε) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

Καὶ τοῦτο τρὶς ὁμοίως. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ ἢ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ'. δ.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στέφανος ἐκ λίθων τιμίων.

Ζωὴν ᾐτήσαντό σε, ἢ ἔδωκας αὐτοῖς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε. 20.

Ἀδελφοὶ, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ ἢ Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν Φόβῳ Θεοῦ. αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλή ἐστι τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἢ αὐτός ἐστι Σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλ'

ὥσπερ

ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν. καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι. καὶ παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν. ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν. ἡ δὲ γυνὴ, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. α.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφαλ. β'. ϛ.

Τῇ, καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ, καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγενημένον. (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ, πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι; Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει, ὧν θέλει. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· Αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) ἐς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν γήρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον, εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογεῖ αὐτὸ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ Ὁ Ἀρχιερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύι σου, καὶ κτίσας τὴν Οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν σέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρέχὸ μοῦς τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογίᾳ πνευματικῇ.

Ἐκφώνως.

Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'. πρῶτον τῷ ἀνδρὶ εἶτα τῇ γυναικί. Καὶ εὐθέως, λαβὼν αὐτὸς ὁ Ἀρχιερεὺς, τοῦ Συντέκνου κρατῶν-

κρατῆντος ὄπισθεν τὲς Στεφάνες, σρέφει ὡς ὲν σχήματι κύκλε.

Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα, Τροπάρια, εἰς ἦχον πλ. ά.

Ἡ Σελὶς χόρευε, ἡ Παρθένος ἔχων ἐν γασρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἕτερα, ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ σεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποσόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τὲς Στεφάνες. Καὶ ἐπάρας τὸν σέφανον τῆ νυμφίε, λέγει·

Ἐγαλύνθητι Νυμφίε ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακὼβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τῆ Θεῆ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάῤῥα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκα, καὶ πληθύνθητι, ὡς ἡ Ῥαχὴλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τὲς ὅρους τῆ Νόμε, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τὲς δέλες σε τέτες, τὲς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμε κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδες καὶ ἐξόδες· Πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀνάλαβε τὲς Στεφάνες αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, ἀσπίλες, καὶ ἀμώμες, καὶ ἀνεπιβούλευτους διατηρῶν εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὔχεται ὁ Ἀρχιερεύς.

Ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριὰς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίε καὶ πίσεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς παντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως. Πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Εἶτα προσέρχονται, οἱ οἰκεῖοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὲς νεονύμφες ἐπεύχονται αὐτοῖς. Καὶ ὕτω γίνεται παρὰ τῆ Ἀρχιερέως, τελεία Ἀπόλυσις.

Ὁ Διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν παῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντε αὐτῆ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποσόλων, τῶν Ἁγίων Θεοδέκτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποσόλων Κωνσαντίνε, καὶ Ἑλένης, τῆ ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Προκοπίε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς. Καὶ ἐξῆς.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τῦ Ἀρχιερέως, ἀρχόμεθα τῦ, Κύριε ἐισάκουσον τῆς προσδυχῆς μυ.

Εἶτα τῦ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον, δ'.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος, δ'.

ΠΓ, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ϗ ταπεινοὶ, ϗ προπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σῶσον, ἀπολώμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σὸς δούλους κενούς, σὲ γὰρ ϗ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, ϗ νῦν.

ΟΥ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυνασείας συ λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. τίμη γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ἀποξώμεν Δέσποινα ἐκ σῦ, σὸς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. Ἐλεήσόν με ὁ Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος, πλ. β'. Ὁ Εἱρμός. Δίς.

Τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλυ δεξαμένη, ϗ τεκοῦσα τὸν Κτίσην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε νῦ; σὲ μεγαλύνοντα;.

Ἀνυμνῶμεν τὸν Υἱόν συ, Θεοτόκε, ϗ βοῶμεν Πανάχραντε Δέσποινα· παντὸς κινδύνυ ῥῦσαι τὺς οἰκέτας συ.

Βασιλέων, Προφητῶν, ϗ Ἀποστόλων, ϗ Μαρτύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, ϗ πρεσβεία τοῦ Κόσμυ Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα ὑμνεῖ σε ϗ μακαρίζει, ϗ δοξάζει τὸν ἄχραντόν σου τόκον συ, τῶν Ὀρθοδόξων, Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μυ ϗ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μυ τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον τοῖς πρεσβείαις συ, ϗ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα Ζωοδότην, ϗ σωτῆρα, σῶσον τοῖς πρεσβείαις συ, ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η' τὸν Κτίσην τῶν ἁπάντων ἐν γαστρί συ, συλλαβοῦσα, Παρθένε Πανάμωμε, τοῖς σοῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτό-

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσωπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτήν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογενῆτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμέν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλεύθερωσον, τῇ Ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας,

Ξένον θαῦμα τὸ ὂν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων Κτίστης ἐκσὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμιαθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθένε, Θεοτόκε τοὺς εἰς σὲ προσερέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προσερέχων τῷ Ναῷ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει τάχεως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε.

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, πλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σωτὴρ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε Κόσμου Παράκλησις Παρθένε, χαῖρε σάλπιγξ καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ θείου Μάννα καὶ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Δόξα.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες Φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τυχεῖν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον,

Ὦ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δέσποιναν τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεήμον τῆς Μητρός σε, τῆς ἀχράντε καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σὲς δέλες Σῶτερ καλῶς διαΦύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶ τιμίε καὶ ἐνδόξε, Βαπτιςῦ σε Προφήτε Προδρόμε τε, Χριςέμε Σῶτερ, τὲς δέλες σε Φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποςόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σε, τὰ σὰ ἐλέη τῷ Λαῷ σε δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τὲς δέλες σε Φύλαττε, ὡς προσασία τε Κόσμε καὶ ςήριγμα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογῆμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Δόξα Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Η' ἀῤῥήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίςην τὸν Ἴδιον, Παρθένε σῶζε τὲς σὲ μεγαλύνοντας.

Ης δ' ὠπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀσοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιςάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τὲ γένες τῶν Χριςιανῶν

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίε δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεύς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὸν ἐπὲςη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής. ἀλλ' ἐπίςρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κράζεσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Ἁμαρτίαν ἐπομβρίσας Χριςὲ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθένε σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ἐαντισμῷ, Φυγαδεύεις τὰς νόσες τῶν ἀθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μῆτερ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον. Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ, Τρισάγιον. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Κύριος φωτισμός με, καὶ Σωτήρ με,

Κύριος ὑπερασπισὴς τῆς ζωῆς με· Ὁ Ἀπόσολος.

Στίχ.

Πρὸς

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ β'. ιι.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ Λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα· Ἐξηρθύζατο ἡ καρδία μου.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. ι.

Ὠ, χαιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα· Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ Ὕδατι τούτῳ, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ Ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πάντων τῶν χρῃζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως. τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου

ρίε δεηθῶμεν .

Ὅ'πως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξηται ἡμᾶς Υἱὸς ϗ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτῦ, διὰ τῆς τῦ Ὕδατος τύτε μεταλήψεώς τε ϗ ῥαντισμῦ, τῦ Κυρίε δεηθῶμεν .

Ὑ'πὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως .

Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, ϗ διαφύλαξον . Τῆς Παναγίας, ἀχράντε .

Ὁ Ἀρχιερεύς, Ἐκφώνως . Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, ϗ προσκύνησις .

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μέγας τῇ βελῇ, ϗ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης Κτίσεως Δημιεργός · ὁ Φυλάσσων τὴν διαθήκην σε, ϗ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, ϗ τηρῦσι τὰ σὰ προστάγματα · ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα . Διὰ γὰρ τῦτο παραγέγονας ἐν δύλε μορφῇ, ἐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδεματύμενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, ϗ λέγων · Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε . Ἀλλὰ ϗ ἐκ πηλῦ ζῶντας ὀΦθαλμὺς εἰργάσω, ϗ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ · ὁ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, ϗ τὴν τῦ βίε τύτε ἁλμυρὰν Θάλασσαν καταστείλας, ϗ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατενάσας κύματα . Αὐτὸς Φιλάνθρωπε βασιλεῦ, ὁ δὲς ἡμῖν χαρμοσύνου Φεγγόφωτον φορέσαι σολὴν ἐξ' Ὕδατός τε ϗ Πνεύματος, ϗ διὰ τῆς τῦ Ὕδατος τύτε μεταλήψεώς τε ϗ ῥαντισμῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀπεσμήχεσαν · Ναὶ δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, ϗ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσες ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σε . Πρεσβείαις τῆς παναχράντε, ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ϗ Ἀειπαρθένε Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίε ϗ ζωοποιῦ, Σταυρῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τῦ τιμίε ἐνδόξε Προφήτε Πρόδρόμε καὶ Βαπτιστῦ Ἰωάννε, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων ϗ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Ἁγίοις μεγάλων Ἱεραρχῶν, ϗ Οἰκεμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλε, Γρηγορίε τῦ Θεολόγε, ϗ Ἰωάννε τῦ Χρυσοστόμε, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίε ϗ Κυρίλλε Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθῦντος τῦ Θαυματυργῦ, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάε Ἐπισκόπε Μύρων τῆς Λυκίας τῦ Θαυματυργῦ, τῦ Ἁγίε ϗ ἐνδόξε Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε τῦ Τροπαιοφόρε, τῦ Ἁγίε ϗ ἐνδόξε Μεγαλομάρτυρος Δημητρίε τῦ Μυροβλύτε, τῶν Ἁγίων ϗ Καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἁγιων ϗ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, ϗ Ἄννης, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ Θαυματυργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ ϗ Δαμιανῦ, Κύρε ϗ Ἰωάννε, Παντελεήμονος ϗ Ἑρμολάε, Σαμψὼν ϗ Διομήδες, Μοκίε ϗ Ἀνικήτε, Θαλαλαίε τε ϗ Τρύφωνος, τῦ Ἁγίε (τῦδε) ἐ ϗ τὴν μνήμην ἐπιτελῦμεν, ϗ πάντων σε τῶν Ἁγίων, Καὶ φύλαττε Κύριε τὺς δύλυς σε τὺς πιστὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ'.) Χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς ϗ σώματος τὴν ὑγείαν, ϗ τῇ δυλικῇ σε ταύτῃ τῶν χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς . Μνήσθητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων,

τῶν

τῶν ὀρθοτομέντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, ϗ παντὸς Ἱερατικῦ καὶ Μοναχικῦ τάγματος, ϗ τῆς σωτηρίας, αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισέντων ϗ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεχομένων, ϗ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, ϗ τῶν ἐντελλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ϗ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ϗ ἐλέησον αὐτὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ῥυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἀρχιερεύς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

ΚΛῖνον Κύριε τὸ ὖς σου, ϗ ἐπάκυσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, ϗ ἁγιάσας τὰ ὕδατα ϗ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τὺς διὰ τῆς κλίσεως τῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας χῆμα· ϗ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τῦ ἁγιασμῦ σου, διὰ τῆς τῦ Ὕδατος τύτου μεταλήψεως, ϗ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς ϗ σώματος.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

ΣΥ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὺς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν, ϗ εὐχαριστίαν, ϗ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, ϗ τῷ Παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτυ, κατάγων ϗ ἀνάγων αὐτὸν ὀρθιον, ϗ ψάλλων τὸ, Σῶσον ὁ Θεὺς τὸν λαόν σου. ἐκ γ'. Εἶτα ῥαντίζων Σταυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος β'.

ΤΩν σῶν δωρεῶν ἀξίυς ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παῤῥησίαν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, ϗ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀχράντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν τίμιον Σταυρόν. Ὡσαύτως ϗ πᾶς ὁ Λαός.

Εἶθ' ἑξῆς ῥαντίζει παντα τὸν Λαὸν, ϗ τὴν Μονὴν μετὰ τῦ Ἁγιάσματος.

Ὁ δὲ Χορὸς, ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος. δ'.

ΠΗγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μείζονων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς τῦ Σωτῆρος ἡμῶν· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλυς τῶν Ἀποστόλων· Ἰδὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξυσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, ϗ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα. Νεῦσον παρακλήσεσι. Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ὁ Διακονος, Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,

Ὁ Ἀρχιερεὺς. Ἐπάκυσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΑΙ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μέλλων δὲ Ὁ Ἀρχιερεὺς μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταῦτα, ἢ λέγοντος ἀκόλουθος.

Ἰδὲ βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν, Πλασσεργὲ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετοσίᾳ. Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τὰς ἀναξίας φλέγον· Ἀλλ' ἓν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τροπάρια.

Ἐθέλξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ Θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου· καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σχιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος, ἐὰν γὰρ τολμήσω σὺν εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλλόμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΥΧΗ.

Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς, καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ἐπὰν

Ἐπὰν δὲ μετάσχῃ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, λέγει ταύτην τὴν Εὐχήν.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ.

Εὐχαριστῶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν Ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, ἢ ἐπουρανίων Δωρεῶν κατηξίωσας, Ἀλλὰ Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ Φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς Φωτισμὸν τῶν ὀΦθαλμῶν τῆς καρδίας μου. εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκατάισχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοΦίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν Φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ, καὶ Εὐεργέτῃ· καὶ ὅτω τῇ δὲ τοῦ βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τὸ σὸν πρόσωπον τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐΦετὸν, καὶ ἡ ἀνέκΦραστος εὐΦροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ

ΔΟΞΑ.

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANIOGLIO

SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
MEGARO